

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kraukauer Verwaltungsgeliet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XLII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 25. Dezember 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrebu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XLII.

Wydany i rozesłany dnia 25 Grudnia 1855.

201.

Erlaß des Finanzministeriums vom 24. Oktober 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 187, ausgegeben am 10. November 1855),

womit die bezügliche Forstadministration der Finanz-Landesdirektion in Krakau provisorisch zugewiesen worden ist.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschließung vom 23. Februar 1855, womit die Errichtung einer selbständigen Finanz-Landesdirektion für den Krakauer Regierungsbezirk Allergnädigst genehmiget worden ist (Nr. 42 des Jahres 1855 des Reichs-Gesetz-Blattes *), auch anzuordnen geruht, daß dieser Finanz-Landes-Direktion sämtliche in diesem Gebiete liegende Reichs- und Reichsfonds-Förste und Domänen, welche zu Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 28. Juni 1851 (Nr. 170 des Jahres 1851 des Reichs-Gesetz-Blattes **) der Berg-, Salinen- und Forst-Direktion zu Wieliczka untergestellt worden, provisorisch in die Verwaltung übergeben werden, wornach der Beginn der Wirksamkeit dieser neuen Einrichtung für den 1. September 1855 festgesetzt worden ist.

Freiherr von Bruck m. p.

202.

Erlaß des Justizministeriums vom 26. Oktober 1855,

wirksam für das Königreich Ungarn.

über die Zentralisirung der strafgerichtlichen Untersuchungen wegen des Verbrechens der Verfälschung der öffentlichen Creditspapiere bei den Landesgerichten am Siege der Statthaltereis-Abtheilungen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 188, ausgegeben am 10. November 1855.

203.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 26. Oktober 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 189, ausgegeben am 10. November 1855),

betreffend die Portofreiheit der Korrespondenzen der Rabbinate in Kultus- und Matrifen-Angelegenheiten.

Auf Grund der mit Allerhöchster Entschließung vom 3. Jänner 1851 (Nr. 32 des Jahres 1851 des Reichs-Gesetz-Blattes ***) genehmigten Bestimmungen bezüglich der Regulirung der Portofreiheiten wird gestattet, daß die ämtlichen Korrespondenzen, welche die israelitischen Landes-, Kreis- und Lokal-Rabbinate in Kultus- und Matrifen-Angelegenheiten mit den landesfürstlichen Behörden und Ämtern, dann untereinander zu wechseln haben, portofrei behandelt werden, wenn dieselben mit dem Amtsiegel und dem

*) Landes-Regierungsblatt vom Jahre 1855, erste Abtheilung, XV. Stück, Nr. 51, Seite 165.

**) Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1851, XXVIII. Stück, Nr. 224, Seite 723.

***) Ebendasselbst VII. Stück, Nr. 48, Seite 123.

201.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 24 Października 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XLI, Nr. 187, wydana dnia 10 Listopada 1855),

mocą którego względna administracya lasów przydzielona została prowizorycznie krajowej Dyrekcji finansów w Krakowie.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 23 Lutego 1855, mocą którego uznane Najlaskawiej zostało zaprowadzenie samodzielnej krajowej Dyrekcji finansów dla zarządu obrębu krakowskiego (Nr. 42 roku 1855 Dziennika Praw Państwa *), rozporządzić jeszcze nadto, iżby téjże krajowej Dyrekcji finansów oddane były prowizorycznie w zarząd wszystkie w tymże obrębie położone lasy Państwa i funduszu Państwa, tudzież domeny, które w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 28 Czerwca 1851 (Nr. 170 roku 1851 Dziennika Praw Państwa **) poddane były Dyrekcji górniczej, salin i lasów w Wieliczce, zaczęm rozpoczęcie działalności téjże nowój instytucji ustanowionem zostało na 1 Września 1855.

Baron **Bruck** m. p.

202.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 26. Paźdź. 1855,

obowiązujące Królestwo Węgierskie,

o zcentralizowaniu śledztw karnosądowych względem zbrodni fałszowania publicznych papierów kredytowych u sądów krajowych w siedzibie oddziałów namiestniczych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XLI, Nr. 188, wydana d. 10 Listopada 1855.

203.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych z dnia 26 Października 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XLI, Nr. 189, wydana dnia 10 Listopada 1855),

względem uwolnienia od opłat pocztowych korespondencyj Rabinatów w rzeczach wyznania i metryk.

Na podstawie przyznanych Najwyższem Postanowieniem z dnia 3 Stycznia 1851 (Nr. 32 roku 1851 Dziennika Praw Państwa ***) postanowień względem uregulowania uwolnień od opłat pocztowych, dozwala się, iżby korespondencye urzędowe, zamieniane przez żydowskie Rabinaty w rzeczach wyznania i metryk z władzami i urzędami Cesarsko-Królewskimi, niemniej między sobą, uważane były za wolne od porto, jeżeli takowe opatrzone są pieczęcią urzędu i nazwiskiem

*) Dziennik Rządu krajowego z roku 1855, oddział pierwszy, zeszyt XV, Nr. 51, strona 165.

**) Dziennik Praw krajowych i rządowych dla Galicji z roku 1851, część XXVIII, Nr. 224, strona 723.

***) Tamże część VII, Nr. 48, strona 123.

Namen der absendenden Behörde oder Person und mit der Bezeichnung „Amtssache“ oder „Kultus- oder Matrifen-Angelegenheit“ versehen sind.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

204.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und des Handels vom 3. November 1855,

giltig für Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Tirol und Vorarlberg, Kärnten und Krain,

über den Wirkungskreis der politischen Behörden und Gerichte in Bezug auf die Vormerk-Protokolle über verkäufliche Gewerbe und über Markthütten.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 190, ausgegeben am 10. November 1855.

205.

Erlaß des Finanzministeriums vom 3. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 191, ausgegeben am 10. November 1855),

wirkfam für alle im gemeinschaftlichen Zollverbande begriffenen Kronländer,
über die Zollbehandlung der Knollen der Pflanze *Asphodill*.

Im Vernehmen mit den Regierungen der Herzogthümer von Modena und Parma werden die Knollen (Zwiebeln) der Pflanze *Asphodill* (*radix asphodeli*), auch Goldwurzeln genannt, sowohl frisch als trocken unter die Tarifspost 13, lit. c) gereiht, wonach dieselben bei der Einfuhr in das allgemeine Zollgebiet die Zollfreiheit genießen.

Diese Bestimmung tritt mit dem Tage in Wirksamkeit, an welchem sie den Zollämtern bekannt wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

206.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 192, ausgegeben am 10. November 1855),

giltig für die im allgemeinen Zollverbande begriffenen Kronländer,

betreffend einige Änderungen in den Verzollungsbefugnissen der Zollämter in Istrien und auf den Quarner-Inseln und die Aufstellung einiger Waaren-Kontrollämter daselbst.

In den mit dem Finanzministerial-Erlasse vom 30. August 1853 (Reichs-Gesetzblatt, LVII. Stück, Nr. 174, S. 1009 *), den Zollämtern in Istrien und auf den Quarner-Inseln zugestandenen Verzollungsbefugnissen hat man folgende Änderungen provisorisch eintreten zu lassen befunden, welche von dem Tage, an dem jedem Amte die Verständigung zukommt, in Wirksamkeit treten:

1. Das Neben Zollamt I. Klasse in Rovigno wird versuchsweise zum Hauptzollamte II. Klasse erhoben.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung. XL. Stück, Nr. 175, Seite 642.

podającej władzy lub osoby, tudzież oznaczeniem „Rzecz urzędowa“ albo „w sprawach wyznań lub metryk“.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

204.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Handlu z dnia 3 Listopada 1855,

mające moc obowiązującą w Austrii niżej i powyżej Anizy, Salzburgu, Czechach, Morawii, Szląsku, Tyrolu i Vorarlbergu, Karyntyi i Krainie,

o zakresie działania władz politycznych i sądów w przedmiocie protokółów prenotacyjnych o sprzedajnych profesyach i budach jarmarcznych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XLI, Nr. 190, wydana d. 10 Listopada 1855.

205.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 3 Listopada 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XLI, Nr. 191, wydana dnia 10 Listopada 1855),

mające moc obowiązującą we wszystkich krajach koronnych, spólnym związkiem celnym objętych,

o postępowaniu celném względem główek rośliny asfodeli.

W porozumieniu się z rządami Księstw Modeny i Parmy podpadają główki (cebulki) rośliny asfodeli (*radix asphodeli*), zwane także złotogłowem, czyto świeże czy suche, pod pozycją taryfy 13, lit. c), zaczęm wolne są od cła w przywozie do powszechnego obrębu celnego.

Postanowienie to obowiązuje z dniem, w którym dojdzie do wiadomości władz celnych.

Baron **Bruck** m. p.

206.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 4 Listopada 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLI, Nr. 192, wydana dnia 10 Listopada 1855),

mające moc we wszystkich krajach koronnych, powszechnym związkiem celnym objętych,

dotyczące niektórych zmian w prawach oclenia urzędów celnych w Istrii i na wyspach Gwarneryjskich, tudzież ustanowienia tamże niektórych urzędów do kontroli towarów.

W prawach oclenia, urzędom celnym w Istrii i na wyspach Gwarneryjskich rozrządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 30 Sierpnia 1853 r. (Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 174, str. 1009^{*)}) przyznanych, uznano potrzebę wprowadzić prowizorycznie zmiany poniżej następujące, moc mające z dniem, w którym każdy urząd o tém zawiadomionym zostanie, a to:

1. Urząd celny boczny klasy I. w *Rovigno* na próbę wyniesionym zostaje na urząd celny główny klasy II.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział I, Część XL, Nr. 175, str. 642.

2. Die Nebenzollämter II. Klasse in Umago und Fasana werden zu Nebenzollämtern I. Klasse erhoben.

3. Dagegen wird das Nebenzollamt I. Klasse in Fianona in die Kategorie der Nebenzollämter II. Klasse versetzt.

4. Alle Nebenzollämter I. Klasse in Istrien und auf den quarnerischen Inseln erhalten das Verzollungsbefugniß der Hauptzollämter II. Klasse, jedoch nur bis zur Menge der doppelten Verzollungseinheit; dem Zollamte Pola aber wird bei den dortigen besonderen Verhältnissen auch das Verzollungsbefugniß der Hauptzollämter I. Klasse bis zur Hälfte der Verzollungseinheit zugestanden.

5. Die nach Anmerkung 1. zur Tarifsabtheilung 23, h) nur bei dem Eintritte zur See über die Zollämter Fiume, Triest, Venedig, Chioggia und Cavanella di Pó bestehende Begünstigung der Verzollung legitimirter dalmatinischer Wele mit dem ermäßigten Zolle wird auch auf den Eintritt über die Zollämter: Capo d'Istria, Pirano, Parenzo, Rovigno, Pola, Lussin piccolo, Cherso, Veglia, Besca, Lussin grande, und zwar in unbeschränkter Menge ausgedehnt.

6. Die nach der Tarifsabtheilung 27 bei der Einfuhr zur See auf die Hauptzollämter II. Klasse beschränkte Befugniß zur Verzollung dalmatinischer legitimirter Weine in unbeschränkter Menge, wird den Zollämtern: Capo d'Istria, Pirano, Parenzo, Pola, Umago, Fasana, Lussin piccolo, Cherso, Veglia, Muggia, Isola, Cittanuova, Porto Rabaz, Besca, Lussin grande verliehen.

7. Die dermal nach dem Tarife nur den Aemtern in Venedig und Chioggia zustehende Befugniß der Zulassung legitimirten Dalmatiner eingesalzenen oder geräucherten Fleisches und des legitimirten Dalmatiner Käses gegen den ermäßigten Zoll in unbeschränkter Menge wird auch den Nebenzollämtern I. Klasse: Lussin piccolo, Cherso, Veglia, dann den Nebenzollämtern II. Klasse: Besca und Lussin grande eingeräumt.

8. Letzteren zwei Zollämtern wird die nach dem Tarife den Nebenzollämtern I. Klasse vorbehaltene Befugniß zur Zulassung Dalmatiner legitimirter zubereiteter Seefische gegen den ermäßigten Zoll in unbeschränkter Menge zugestanden.

Diese besondern Befugnißerweiterungen werden jedoch auf den Bedarf der Orte der Verzollung und ihrer nächsten Umgebung beschränkt; es ist daher die Versendung der verzollten Gegenstände dieser Art im inneren die Zoll-Linie berührenden Verkehre zwischen den Inseln und dem festen Lande, oder zwischen Istrien und dem übrigen Zollgebiete nicht zu gestatten.

Die Zollämter in Capo d'Istria, Pirano, Parenzo, Rovigno und Lussin piccolo werden zugleich als Waaren-Kontrollämter bestimmt, nur wird in Absicht auf den Umkreis dieser Kontrollämter festgesetzt, daß die Abtretung von Waaren, wofür Kon-

2. Urzędy celne boczne klasy II. w *Umago* i *Fasana* wyniesione będą na urzędy celne boczne klasy I.

3. Przeciwnie zaś urząd celny boczny klasy I. *Fianona* przeniesionym zostaje do kategorii urzędów celnych bocznych klasy II.

4. *Wszystkie* urzędy celne boczne klasy I. w Istrii i na wyspach Gwarne-ryjskich otrzymują prawo ocenia urzędów celnych głównych klasy II., atoli tylko do ilości *podwójnej* jednostki ocenia; urzędowi celnemu *Pola* zaś przyznanym zostaje z uwagi na tameczne właściwe stósunki także prawo ocenia urzędów celnych głównych klasy I. aż do połowy jednostki ocenia.

5. Uwzględnienie co do ocenia *wylegitymowanych olejów dalmatyńskich* wedle cła zniżonego, na mocy uwagi 1 do oddziału taryfowego 23. b) mające miejsce tylko w wprowadzeniu ich morzem przez urzędy celne: *Fiume, Tryest, Wenecya, Chioggia i Cavanella di Po*, rozciągnioném zostaje także i na wprowadzenie onychże przez urzędy celne: *Capo d'Istria, Pirano, Parenzo, Rovigno, Pola, Lussin piccolo, Cherso, Veglia, Besca, Lussin grande*, a to w ilości *nieograniczonej*.

6. Prawo ocenia *dalmatyńskich wylegitymowanych win w ilości nieograniczonej* przyznane wedle oddziału taryfy 27 w przywozie morzem urzędom celnym głównym klasy II nadaném zostaje urzędom celnym: *Capo d'Istria, Pirano, Parenzo, Pola, Umago, Fasana, Lussin piccolo, Cherso, Veglia, Muggia, Isola, Cittanuova, Porto Rabaz, Besca, Lussin grande*.

7. Prawo przypuszczania *wylegitymowanego mięsa dalmatyńskiego solonego lub wędzonego* tudzież *wylegitymowanego sera dalmatyńskiego* za cłem zniżoném w ilości *nieograniczonej*, przysługujące wedle taryfy tylko urzędom w *Wenecyi* i *Chioggia*, przyznaném zostaje także urzędom celnym bocznym klasy I: *Lussin piccolo, Cherso, Veglia*. tudzież urzędom celnym bocznym klasy II: *Besca* i *Lussin grande*.

8. Ostatnim dwom urzędom celnym przyznaném zostaje prawo przypuszczania *dalmatyńskich wylegitymowanych ryb morskich przyrządzonych* za cłem zniżoném w ilości *nieograniczonej*, zastrzeżone wedle taryfy urzędom celnym bocznym klasy I.

Wszelako te szczegółowe rozprzestrzenienia prawa ograniczają się tylko na potrzeby miejsc ocenia i najbliższej ich okolicy; nie jest więc dozwoloném przesyłanie ocenionych tego rodzaju przedmiotów we wewnętrznym obrocie linii celnej dosięgającym między wyspami i stałym lądem, lub między Istrią i resztą terytorium celnego.

Urzędy celne w *Capo d'Istria, Pirano, Parenzo, Rovigno* i *Lussin piccolo* ustanawiają się oraz jako urzędy kontroli towarów, tylko pod względem na obręb tych urzędów kontrolnych rozporządza się, iż odstąpienie towarów, co do

trolscheine angesprochen werden, nur von den im Sitze dieser Ämter befindlichen, die Handelsbücher vorschriftsmäßig führenden Kaufleuten, und nur an Parteien in Istrien oder auf den Quarner-Inseln, ohne Unterschied ihres Wohnsitzes, stattfinden kann.

Freiherr von **Bruck** m. p.

207.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 5. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 193, ausgegeben am 10. November 1855),

wirksam für jene Kronländer, für welche die Allerhöchsten Patente vom 11. April 1851 und vom 8. November 1853 erlassen wurden,

wodurch der §. 60 des kaiserlichen Patentens vom 11. April 1851, Nr. 84 des Reichs-Gesetz-Blattes, und §. 58 des kaiserlichen Patentens vom 8. November 1853, Nr. 237 des Reichs-Gesetz-Blattes*), erläutert werden.

Zur Beseitigung vorgekommener Zweifel wird erklärt, daß das im §. 60 des kaiserlichen Patentens vom 11. April 1851, Nr. 84 des Reichs-Gesetz-Blattes, und im §. 58 des kaiserlichen Patentens vom 8. November 1853, Nr. 237 des Reichs-Gesetz-Blattes,*) den Besitzern bezugsberechtigter Güter eingeräumte Befugniß, jene Hypothekargläubiger, deren Forderung im unbestimmten Betrage haftet, im Aufforderungswege zur ziffermäßigen Liquidirung zu belangen, bei jenen Forderungen nicht Platz greift, deren Richtigstellung nach den bestehenden gesetzlichen Vorschriften im administrativen Wege zu erfolgen hat.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

208.

Verordnung des Justizministeriums vom 8. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLI. Stück, Nr. 194, ausgegeben am 10. November 1855),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch, im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde, bestimmt wird, in wieferne Staats- und Gemeindebehörden verpflichtet seien, die Namen derjenigen Vertrauten, welche ihnen die Anzeige einer strafbaren Handlung, oder andere Entdeckungen zum Zwecke der strafgerichtlichen Verfolgung gegen eine Person mittheilen, den Strafgerichten auf deren Verlangen bekannt zu geben.

Über die vorgekommene Anfrage: „ob Staats- und Gemeindebehörden verpflichtet seien, die Namen derjenigen Vertrauten, welche ihnen die Anzeige einer strafbaren Handlung oder andere Entdeckungen zum Zwecke der strafgerichtlichen Verfolgung gegen eine Person mittheilen, den Strafgerichten auf deren Verlangen bekannt zu geben?“ findet

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, LX. Stück, Nr. 238, Seite 820.

których żądane bywają *certyfikaty kontrolne*, miejsce mieć może tylko przez kupców, w siedlisku urzędów tych się znajdujących, zgodnie z przepisami księgi handlowe prowadzących, i tylko dla stron w Istrii lub na wyspach Gwarneryjskich, bez różnicy zamieszkałości tychże.

Baron **Bruck** m. p.

207.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 5 Listopada 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XLI, Nr. 193, wydana dnia 10 Listopada 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, dla których wydane zostały Najwyższe Patenta z dnia 11 Kwietnia 1851 i z dnia 8 Listopada 1853 r.,

mocą którego objaśnione zostają §. 60 Cesarzkiego Patentu z d. 11 Kwietnia 1851 r. Nr. 84 Dziennika Praw Państwa, i §. 58 Cesarzkiego Patentu z dnia 8 Listopada 1853 r. Nr. 237 Dziennika Praw Państwa *).

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości co do prawa zaskarżenia tych wierzycieli hipotecznych, których wierzytelność ciąży w sumie nieoznaczonej, drogą wyzywawczą celem likwidowania jej cyfry, przyznanego posiadaczom dóbr, do poborów uprawnionych, §fem 60 Patentu Cesarzkiego z d. 11 Kwietnia 1851, Nr. 84 Dziennika Praw Państwa, tudzież §fem 58 Cesarzkiego Patentu z dnia 8 Listopada 1853, Nr. 237 Dziennika Praw Państwa *), oświadczą się, iż takowe nie ma zastosowania do tych wierzytelności, których obliczenie sprawdzoném być ma wedle istniejących przepisów prawa na drodze administracyjnej.

Baron **Bach** m. p. Baron **Krauss** m. p. Baron **Bruck** m. p.

208.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 8 Listopada 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XLI, Nr. 194, wydana dnia 10 Listopada 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze wojskowe.

którem w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Najwyższej Władzy policyjnej, ustanowioném zostaje, o ile władze rządowe i gminne obowiązane są, podać do wiadomości sądom karnym na ich żądanie imiona tych poufników, którzy onymże doniesienie uczynili o uczynku karze ulegającym, lub o innych odkryciach, celem wytoczenia karno-sądowego postępowania przeciw osobie dotyczącej.

Na zapytanie wniesione w tym przedmiocie: „czy władze rządowe i gminne obowiązane są, do wiadomości podać sądom karnym na ich żądanie imiona tych poufników, którzy im celem karno-sądowego postępowania przeciw osobie jakiej doniesienie czynią o czynności karygodnej lub o innych odkryciach“? oświadczą Ministeryum Spra-

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, oddział pierwszy, część LX, Nr. 238, strona 820.

das Justizministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde zu erklären, daß nach dem Sinne des §. 112, lit. b) der Strafprozeß-Ordnung in der Regel ebenso wenig eine Staats- oder Gemeindebehörde, als einzelne Staatsbeamte verpflichtet sind, die Namen derjenigen vertrauten Anzeiger einer strafbaren Handlung, welche ihnen selbst nur unter dem Siegel des Amtsgeheimnisses bekannt sind, oder rücksichtlich welcher dem Anzeiger die Geheimhaltung des Namens zugesichert worden ist, einem Strafgerichte auf dessen Verlangen zu eröffnen.

Hiervon sind im Sinne der bestehenden Gesetze nur die Fälle ausgenommen: wenn nämlich entweder gegen den anonymen Anzeiger der rechtliche Verdacht vorliegt, daß er sich selbst durch eine falsche Anzeige, einer der in den §§. 209 und 487 des Strafgesetzes bezeichneten strafbaren Handlungen schuldig gemacht habe, in welchem Falle der Beschuldigte nach Vorschrift des §. 71 der Strafprozeß-Ordnung von jeder öffentlichen Behörde dem Strafgerichte namhaft zu machen ist;— oder wenn es sich um die Anzeige einer hochverrätherischen Unternehmung handelt, wo in Gemäßheit des §. 61 des Strafgesetzes Jedermann, bei sonst eigener Strafbarkeit, zur Anzeige verpflichtet, daher auch, außer dem Falle des §. 62, bei der Anzeige zugleich seinen Namen anzugeben verbunden ist.

Sollte in solchen Fällen dem Strafgerichte die Mittheilung des Namens des Anzeigers verweigert werden, so hat es die geeignete Abhilfe nach Vorschrift des §. 27 der Strafprozeß-Ordnung zu suchen.

Freiherr von **Krauß** m. p.

wiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Najwyższej Władzy policyjnej, iż w myśl §. 112, lit. b) ustawy postępowania karnego w powszechności tak władza rządowa lub gminna, jak pojedynczy urzędnicy rządowi nie są obowiązani, wyjawić sądowi karnemu na jego żądanie imiona tych poufnych donosicieli uczynku karygodnego, które im samym tylko pod ścisłością tajemnicy urzędowej są wiadome, lub względem którego uczynku donosicielowi zapewniono zachowanie imienia jego w tajemnicy.

Od tego wyjątemi są w myśl ustaw istniejących te tylko przypadki: gdy albo przeciw bezimiennemu donosicielowi zachodzi prawne podejrzenie o to, iż sam przez fałszywe doniesienie stał się winnym którego z czynów karygodnych, w §§. 209 i 487 ustawy karniej wymienionych, w którym to przypadku obwiniony wedle przepisu §. 71 ustawy postępowania karnego poimiennie do wiadomości podanym być winien sądowi karnemu przez każdą władzę publiczną; albo jeżeli idzie o doniesienie przedsięwziąć się mającej zbrodni stanu, gdzie w skutek §. 61 ustawy karniej każdy, pod własną karygodnością w razie przeciwnym, do doniesienia, a więc też, wyłącznie przypadku §. 62, przytém oraz i do wyjawienia imienia swego jest obowiązany.

Gdyby przeto w takowych razach udzielenie imienia donosiciela sądowi karnemu było odmówioném, tenże poszukiwać będzie stósownego zarządzenia temu, wedle przepisu §. 27 ustawy postępowania karnego.

Baron **Krauss** m. p.

